

מסורת הש"ס

א) פסחים נט., ט. פסחים נט. ירו' פסחים פ"ה ה"ד., א. לקמן טז. נזירות כח., ד. ירו' ברכות פ"ד ה"א., ט. מוסף פסחים פ"ד ה"ח., ו) סוכה לג: מנחות ה. יומא ב.א.; ו) מגילה ט: וש"י. ט) חולין פא., ט) קדושין ו). תמורה טו. ו) נדרים כו.א.; ו) פסחים נח. יומא מד. כרימות כו. כח. (תמורה טו: קדושין ו: לקמן נט. עג.; ט) סוכה לג.; ט' תמורה י: וד"ה אורא) שמרלו ח"ל וי"ל דקודס טעויל מלי מקדש ליה ומייתי לה בנבוכות מקדש. עכ"ל שר"ק. (ט) שבח קרבן, ט) ויע' חו' יומא מד: ד"ה ביימא'.

תורה אור השלם

- בי אם אל היקוס אשר יבחר ידוק אלהיו לשכן שמו שם תובח את הפסח בעיבר בבוא השקשק מועד ערב ממקרים: דברים טו.ו
- שור או כשב או עז כי יקדל והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלילא ירצה לקרבן אשה ליהיה:

יקרא כב, כו.

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ו' ואינה צ"ל קודס ד"ה ועשה:

שינויי גוסמאות

א) ועוד תניא כ"ל (ש"ס.) ג"ח ועוד אמר ר' אבא (כ"ב:) ב' שלא לשמו לשמו דבעינן בין הערבים שלא לשמו הואיל כו' כ"ל (ש"ס.) פרי"י: ג' ג"ח ר' אבהו א"ל כו' בהריה פסח דקרב שלמים הויי (כ"ב:) והוא נוסח חמדת וי"ל ל"ן לקדשה מספח שעבר זמן שקרב שלמים היי' משכחת ו' ומדקדקתה משלמים ולא מספח עבר (כ"ג) דיקן) משמע דל"ל שספח עזמו אף אם הקריבו לפני ל"ן י"ד איט נדחה ג"ל דהיי' במחוסר פסחים שעדיין לא הגיע זמן וזמן שנדחה משלמים זו כח נדחת הפסח, (דחל' כהנמן) דהיי' ה"ה' כו', ועי' קר"א טס.; ד) ג"ח דאפרשיה (ש"ס.) ה') ג"ח דבי שמואל (כ"ה ובהי בבבאי:); ו) זמן הנדחה מתחיל של מנחה כו' אלאמא א"ג א"ח תפלת המוספין קריבא דהיי' דשחי עד זמן חביתה כו' כ"ל (ש"ס.) ועי' בבבאי:); ז') צ"ל אחרינא (ש"ס.) וצ"כ"ס נוסף מבייר ועד בקי: ח) רבי יס"ל כן בחריא משום כ"ל (ש"ס.) י"א דאמר לקמן (נעמוד וזו) כ"ל (ש"ס.) י"א צ"ל להארות (ש"ס.) י"ב) צ"ל ונשפך (ש"ס.) י"ג) תימה הא בעלמא כ"ל (ש"ס.) י"ד) מינת מן נמחק (ש"ס.) רא"ש, ג"ח דרדשינן (י' יומא דר' אהר הנין המבורח שבעדיו (ש"ס.) זו) ואשדריח לבדאמר כ"ל (ש"ס.) י"ז) ור' ולרבי ר' רא"י כ"ל (ש"ס.) י"ח) צ"ל שהוא (ש"ס.) י"ח) שלמים ודל' כ"ה' דהיי' דהיי' כ"ל (ש"ס.) י"ח) צ"ל שפירש כאן (ש"ס.) י"ח) עמקא חת, הוא הספד' י"ח) להם הדתם מייירי בעבודתם שהקדיש עובדת גרביית נעבדת שחיתא חלל' הני מייירי שספריא (ש"ס.) י"ח) צ"ל בבחינות (ח) א' ובבחינה (ש"ס.) י"ח) נמי משמע דאם עלה דהי דתני כ"ל (ש"ס.) י"ח) דהיי' הספיד' נעשית (ש"ס.) י"ח) לנטות לקדשה: ב) בביתו, ואי עלה לא ידן הא מוכח כו' (ש"ס.) י"ח) כ"ל ג"ח ג"ס הא מוכח, וי"ח) וי' ס"ד דלם ע"ה לא ידד, לילא למחור לה דלס' ע"ה חתא (ש"ס.) י"ח) כ"ל ג"ח ג"ס ע"ה ידד קשה ל"ל ומייה השמיני מיופול ליה מושח' תדיר וי"ל כו' כ"ל (ש"ס.) י"ח) ובעי' (ש"ס.) י"ח) כ"ל כ"ל בבליה (ש"ס.) י"ח) ולא תימא שאין דהיי' מקדשא מוסף אלא דהיי' ג"ח ולא תימא שחיתא דהיי' (ש"ס.) י"ח) ואלו מוס' פסחין ר' רא"י

דאיתקש לגרות. ובהעלות אהרן וגו' והיינו צין הערצים דקטורת: **יאחר דבר.** יאחר פסח לממדי דלע"ג דכולה יומא ומינה אי שהייה עד זמן שחיתת התמיד תמיד קודם לו: אין דהא"ר יומנן. במסכת זרכות: הלכה. כדברי האומר היו לפניו ז' תפלות אחת של מנחה ואחת של מוספין ששהא ולא התפלל של מוספין עד זמן ו' חזירתה משהיין לה: **וצין הערצים דכתיב גבי קטורת וגרות למא** לי. הואיל ומיניה לא היו משמע לן צין הערצים ממש ומנעי לן קרא אחריו ו' לפרושי: **ועוד.** תני במוספא מיוצתא לר' אושעיא דקמני השיב רבי תחת בן חמירא כו': לדברי **י' יושע.** דלמר כאלו נשחט צ"ג: **שאין מקלטו ראוי.** לשמו הלכך לא קרינן ביה פסח בזמנו אלמא דרבי ח' דס"ל כבן חמירא ומשום דמקלטו ראוי לשמו הוא דקלמר טעמינן: **ואם איש.** דבן הקדש מועד מנשר ו' לשמו כולו ראוי לשמו הוא: **מגדף זה.** זהא דרבי יוחנן: **א"כ.** דצין לשמו וצין שלא לשמו פסול: **פסח כשר.** בזמנו לשמו לכן חמירא: **היינו משכחת לה אי דאפרשיה האידנא.** צ"ד בשחרית: **דחוי מעיקרא הוא.** דנשעת הפרשה לא חוי למידי שמעינן ליה לר' יוחנן דלמר ו' דחוי מעיקרא היו דחוי לגמרי שלא להיראות יא' עוד: **ואי דאפרשיה מאחמול נראה ונדחה הוא.** דכי אפרשיה חוי להקריבו שלא לשמו וכי מטיא י"ד שחרית לא חוי למידי ונראה ונדחה שוב אינו חוזר ונראה לדברי הכל. בשלמא לדיבנן פסח אינו נדחה כלל או מלשמו לו משלל לשמו דעד מני שחיתמו לא שלמים ובזמנו חוי לפסח אלא לכן חמירא דחוי הוא: **פסח לאחר חלות.** משכחת לה פסח כשר לכן חמירא במפרש לאחר חלות דהיינו זמן שחיתמו וחזי לשמו: **אפי' סימא מצרף.** ואין כאן דחוי מעיקרו הואיל וראוי היום משלמים זו כח נדחת הפסח, (דחל' כהנמן) דהיי' ה"ה' כו', ועי' קר"א טס.; ד) ג"ח דאפרשיה (ש"ס.) ה') ג"ח דבי שמואל (כ"ה ובהי בבבאי:); ו) זמן הנדחה מתחיל של מנחה כו' אלאמא א"ג א"ח תפלת המוספין קריבא דהיי' דשחי עד זמן חביתה כו' כ"ל (ש"ס.) ועי' בבבאי:); ז') צ"ל אחרינא (ש"ס.) וצ"כ"ס נוסף מבייר ועד בקי: ח) רבי יס"ל כן בחריא משום כ"ל (ש"ס.) י"א דאמר לקמן (נעמוד וזו) כ"ל (ש"ס.) י"א צ"ל להארות (ש"ס.) י"ב) צ"ל ונשפך (ש"ס.) י"ג) תימה הא בעלמא כ"ל (ש"ס.) י"ד) מינת מן נמחק (ש"ס.) רא"ש, ג"ח דרדשינן (י' יומא דר' אהר הנין המבורח שבעדיו (ש"ס.) זו) ואשדריח לבדאמר כ"ל (ש"ס.) י"ז) ור' ולרבי ר' רא"י כ"ל (ש"ס.) י"ח) צ"ל שהוא (ש"ס.) י"ח) שלמים ודל' כ"ה' דהיי' דהיי' כ"ל (ש"ס.) י"ח) צ"ל שפירש כאן (ש"ס.) י"ח) עמקא חת, הוא הספד' י"ח) להם הדתם מייירי בעבודתם שהקדיש עובדת גרביית נעבדת שחיתא חלל' הני מייירי שספריא (ש"ס.) י"ח) צ"ל בבחינות (ח) א' ובבחינה (ש"ס.) י"ח) נמי משמע דאם עלה דהי דתני כ"ל (ש"ס.) י"ח) דהיי' הספיד' נעשית (ש"ס.) י"ח) לנטות לקדשה: ב) בביתו, ואי עלה לא ידן הא מוכח כו' (ש"ס.) י"ח) כ"ל ג"ח ג"ס הא מוכח, וי"ח) וי' ס"ד דלם ע"ה לא ידד, לילא למחור לה דלס' ע"ה חתא (ש"ס.) י"ח) כ"ל ג"ח ג"ס ע"ה ידד קשה ל"ל ומייה השמיני מיופול ליה מושח' תדיר וי"ל כו' כ"ל (ש"ס.) י"ח) ובעי' (ש"ס.) י"ח) כ"ל כ"ל בבליה (ש"ס.) י"ח) ולא תימא שאין דהיי' מקדשא מוסף אלא דהיי' ג"ח ולא תימא שחיתא דהיי' (ש"ס.) י"ח) ואלו מוס' פסחין ר' רא"י

קרינן ביה פסח בזמנו אלמא דרבי ח' דס"ל כבן חמירא ומשום דמקלטו ראוי לשמו הוא דקלמר טעמינן: **ואם איש.** דבן הקדש מועד מנשר ו' לשמו כולו ראוי לשמו הוא: **מגדף זה.** זהא דרבי יוחנן: **א"כ.** דצין לשמו וצין שלא לשמו פסול: **פסח כשר.** בזמנו לשמו לכן חמירא: **היינו משכחת לה אי דאפרשיה האידנא.** צ"ד בשחרית: **דחוי מעיקרא הוא.** דנשעת הפרשה לא חוי למידי שמעינן ליה לר' יוחנן דלמר ו' דחוי מעיקרא היו דחוי לגמרי שלא להיראות יא' עוד: **ואי דאפרשיה מאחמול נראה ונדחה הוא.** דכי אפרשיה חוי להקריבו שלא לשמו וכי מטיא י"ד שחרית לא חוי למידי ונראה ונדחה שוב אינו חוזר ונראה לדברי הכל. בשלמא לדיבנן פסח אינו נדחה כלל או מלשמו לו משלל לשמו דעד מני שחיתמו לא שלמים ובזמנו חוי לפסח אלא לכן חמירא דחוי הוא: **פסח לאחר חלות.** משכחת לה פסח כשר לכן חמירא במפרש לאחר חלות דהיינו זמן שחיתמו וחזי לשמו: **אפי' סימא מצרף.** ואין כאן דחוי מעיקרו הואיל וראוי היום משלמים זו כח נדחת הפסח, (דחל' כהנמן) דהיי' ה"ה' כו', ועי' קר"א טס.; ד) ג"ח דאפרשיה (ש"ס.) ה') ג"ח דבי שמואל (כ"ה ובהי בבבאי:); ו) זמן הנדחה מתחיל של מנחה כו' אלאמא א"ג א"ח תפלת המוספין קריבא דהיי' דשחי עד זמן חביתה כו' כ"ל (ש"ס.) ועי' בבבאי:); ז') צ"ל אחרינא (ש"ס.) וצ"כ"ס נוסף מבייר ועד בקי: ח) רבי יס"ל כן בחריא משום כ"ל (ש"ס.) י"א דאמר לקמן (נעמוד וזו) כ"ל (ש"ס.) י"א צ"ל להארות (ש"ס.) י"ב) צ"ל ונשפך (ש"ס.) י"ג) תימה הא בעלמא כ"ל (ש"ס.) י"ד) מינת מן נמחק (ש"ס.) רא"ש, ג"ח דרדשינן (י' יומא דר' אהר הנין המבורח שבעדיו (ש"ס.) זו) ואשדריח לבדאמר כ"ל (ש"ס.) י"ז) ור' ולרבי ר' רא"י כ"ל (ש"ס.) י"ח) צ"ל שהוא (ש"ס.) י"ח) שלמים ודל' כ"ה' דהיי' דהיי' כ"ל (ש"ס.) י"ח) צ"ל שפירש כאן (ש"ס.) י"ח) עמקא חת, הוא הספד' י"ח) להם הדתם מייירי בעבודתם שהקדיש עובדת גרביית נעבדת שחיתא חלל' הני מייירי שספריא (ש"ס.) י"ח) צ"ל בבחינות (ח) א' ובבחינה (ש"ס.) י"ח) נמי משמע דאם עלה דהי דתני כ"ל (ש"ס.) י"ח) דהיי' הספיד' נעשית (ש"ס.) י"ח) לנטות לקדשה: ב) בביתו, ואי עלה לא ידן הא מוכח כו' (ש"ס.) י"ח) כ"ל ג"ח ג"ס הא מוכח, וי"ח) וי' ס"ד דלם ע"ה לא ידד, לילא למחור לה דלס' ע"ה חתא (ש"ס.) י"ח) כ"ל ג"ח ג"ס ע"ה ידד קשה ל"ל ומייה השמיני מיופול ליה מושח' תדיר וי"ל כו' כ"ל (ש"ס.) י"ח) ובעי' (ש"ס.) י"ח) כ"ל כ"ל בבליה (ש"ס.) י"ח) ולא תימא שאין דהיי' מקדשא מוסף אלא דהיי' ג"ח ולא תימא שחיתא דהיי' (ש"ס.) י"ח) ואלו מוס' פסחין ר' רא"י

קלמרין דמקדיש ליה אלמא לילה אין מחוסר זמן הואיל ומחר יהיה ראוי: **לימא קסבר ר' יוחנן כו'.** מדאצטריך לן לשנויי אליביה במפרש לאחר חלות דאי לא שמעי' ק' מיייה צעלי חיים נדחים ראוי להפרישו לעולם דללמא אין דחוי אלא שחיתמו כגון מת המשחל יספך יב' הדס במס' יומא (דף סב.): **הקדיש חליה.** אחד מהס': **ועושה תמורה.** דהא אינה דשותפין: ^(ב) **ואינה קריבה.** הואיל ובתמילת הקדשה לא נראה להקריב דחלייה הימה חולין ודחוי מעיקרו הוא הלכך אינה קריבה עוד ומרעה ולוקחין בדמיה אחרת:

יש

בצעלי חיים נדחין צפ' שני שעירי (יומא דף מד.) ואשמועינן ר' יוחנן דצעלי חיים נדחין הא א"ר יוחנן חדא וימנא וי"ל דמפריש נקבה דחייא בידים ואפי' [רב] מודה התם דצעלי חיים נדחין וימיה קשה מאלל חלצ והימר דדו דהיי' צדיים ויעד דהיי' נראה ונדחה ולמנה ליה לרבי יוחנן לאשמועינן וצריך לדקדק בכל הק' מיימיות דר' יוחנן הק' תלת דצעלי חיים נדחים וצבשי מקומות דפלגי דו ור' יוחנן בההיא דצברק שני שעירי ובההיא דלקמן פ' קדשי קדשים (דף נט.) גבי מוצב פסגס ו': **ושמוע' מינה יש דיהוי בדברים.** פי' בקוונט' דצבר שאין זו אלא קדושת דמים ב' ימא שאין דחוי מעיקרא (אין זו) אלא בקדושת הגוף ואי"כ דחוי מעיקרא דחוי ודמים הכל אחד דכל דחוי מעיקרא אין זו אלא קדושת דמים וי"ל דמשכחת לה בקבל דס כצלי שיש זו מייס דראשון ראשון דחוי וחזר ב' ונהפך למראה דס וצפ' התערוכות (לקמן דף עח.) אמר' דדס לתוך מייס ראשון ראשון כצל ולענין ב' כימי אינו כן דאין דחוי אלא מלות וה"ר חיים מפרש יש דחוי בדמים שדומה תמורה ב' שלא לקרב ואמר' כאן ב' דאין קדושה אלא לדמים לא אלימא להחמים התמורה לדחומה מקדושה לעשותה כיוצא בה וכפ' זה משמע דמתוך גירסת הספרים דכרימות דגרסי' התם (דף כח.) כך ש"מ צעלי חיים נדחין דקמני ואינה קריבה וש"מ קדושת דמים מדחה דקמני ותמורתה כיוצא בה וש"מ יש דחוי בדמים דקמני קדושה למלי' לדמים ודחוי מעיקרו לא קמני התם ומייה ור' א"ר גריס דחוי מעיקרו ולא גריס יש דחוי בדמים וכן יש דמה ספרים ולפי' קשה מההיא דלמלי' נקבה לפסחו דלא קלמר התם התמורה כיוצא בה ואמר' עלה יש דחוי בדמים וכן צפ' בתרא דכרימות (דף כח.) דקלמר ר' אבהו אמר ר' אושעיא מטמא מקדש עשיר שהפריש קן לכבשו והעני כו' דקלמר ש"מ תלת ולא שייכא תמורה [דאין תמורה בעופות] ורבינו ש"י פי' בתשובה כמו שפי' ב' וכזה דבר זה למדתי פירוש ממס' כרימות דגרסי' התם בלשון זה ש"מ קדושת דמים מדחה כלומר ש"מ אפי' ב' שלא קדשה מתחילה להקריב גופו אלא קדושת דמים כגון הקדיש חליה וחלייה שני חולין ו' והכי נמי פרשין ליה יש דחוי בדמים כגון נקבה לפסחו לא חויל גופא לפסח אלא לדמיה וכי אקדשה לדמים אקדשה ואיידי דדחוייה היא דלא חויל לאקריבו גופא לדבר שהוקדשה לה אמר' מדחה

מדחה התמורה לענין דלעני קריבה. ולמח' דצברק בתרא (דעתמיה) (דכרימות) (דף כח.) קלמר ביה מלג גיף שני וגבי שוף לא שייך תמורה. ואש"י דסליה ש"מ דקלמר הכא משניין קן, קלמר ש"מ, כלומר דהלכה קן (דחיי אחרונה: תור"ח לילה לקדושה. הקשה חרב עי' ב' בתוס' פרק בתרא דף קד.) דר"ה וקסתר) א"ר ודא לילה לקדושה דוקא אבל קודם לכן א"ר דלא שייך מחוסר זמן אלא כשעל כדכתיב שור או כשב וגו' [ח] דמשמע כפרק כילד מעימיון דיכול לקדוש כסור תמני דלא מנעמי' לא קר' אלא כשעל' הא כתיבי אמר קדיש ולא שייך ביה מחוסר זמן (א"ר:): ד"ה חו' ב' ודבחה לי בדברים ביום השמיני. וי"ל דאי לא כתב אלא והיה (שמות) (שבעת) ימים תחת אור ה"א (בבבא) [דבבא] גרירת הכמז והיו בלילה (א"ר:)

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

בעלמא ו' דרשין אחד מן י' המיוחד שבעדיו (מגילה דף כח.): **ובין הערבים דכתיב בקמורת וגרות למה לי.** צין הערצים דתמיד ניחא ליה לדלומר ב' צריש תמיד נשחט (פסחים דף נח.) דזמיניה מכי ינטו לללי ערצ: **ואם איתא בוצי"ה ראוי הוא.** ולא מלי

למרך דנקט מקלטו ראוי משום רבי יהושע משום דהכי פריך מנא ליה לר' אושעיא דבן חמירא מכשיר פסח שחרית אי משום דפסול שלא לשמו דלמא טעמא משום דמקלטו ראוי דהא חזינן הכא דטעם טוב הוא ב' אכל לדברי ר' אושעיא דלזינו מופסו לטעם טוב א"כ מאי פריך רבי לרבי יהושע הלא יכולו ראוי הוא תליל מילמא:

הג"ה אי דאפרשיה האידנא דהוי מעיקרא הוא. דלא דמי למחוסר כפורים דלא חשיב דחוי קודס הצלת קרבנו דלא זמנו דחוי שיטתו ויעצול אכל האי לא חזי לפסח ושלמים אע"פ שהיה ו' זמן שלמים י': **רב פפא אמר אפי' תימא מאורחא צי"ה אין מחוסר זמן.** צריש מנחות (דף ה.) משמע דרב פפא ס"ל יש מחוסר זמן לבז ציוס וצריך לחלק צין מחוסר זמן דהכא להחם י': **לי"ה אין מחוסר זמן.** וכן משמע בצרימיתא ח' ובציגויה (דף ט:) **לרבי יוחנן וכן במנחות** פרק שמי הלחם (דף ק.) ובגזיר (יח:) **וציומא** פרק **למר להס הממונה** (דף כט.): **לילה לקדושה יום דהרצאה.** הקשה הרב רבי יוסף דצתמורה (דף י.) משמע דחס צעירי תמימה קדוש לקדושה חלה אשכנזי כתיבי אמר ויהא קדוש פי' לרב פלח צין לר' יוחנן והא לילה לקדושה דוקא אכל קודס לכן לא ו': **יום דהרצאה.** תימה מיופול ו' מציזס צומו ולמנה לי דכתיב ציוס השמיני וי"ל דאי לא כתיב אלא והיה שבעת ימים תחת אמו הוה אמינא חס שחט צלילה חס עלו לא ירדו השחמא קשמעמן לן דחוי ממוסר זמן ומרד [אפילו לר"ס] דאין פסול צקוש וצפ' בתרא (לקמן קיג:) נמי י' מן מחוסר זמן ששחטו בחוץ אינו צכרת ב' דלס עלו לא ירדו מוכח התם [קט.] דקרי מתקבל לפתח אהל מועד ותייב כרת

בחוץ ולר"י דלמר (לקמן דף מד.) בשחיטת לילה חס עלה ב' **מרד זמן למ"צ** צברק בתרא (סס קכ.) אין לילה בצמנה השחמא שהוא מחוסר זמן חס שחט לילה ב' אחר צשיעי פסול אף בצמנה וקשה להאט דלמר יש פסול לילה בצמנה י' לומר דמורה ר' ר"י דבצמנה שחיטת לילה לא מרד: **הג"ה קדושה ואינה קריבה.** לא דמי לרגלה של זו עולה דתמכר לצורכי עולה (תמורה דף יא:) דהתם אינה דחוייה כיון דצידו לקדשה: **ש"מ בעצי חיים נדחין.** ואי"מ מאי קמ"ל ר' יוחנן מתני' היא צפ' מי שהיה טמא (פסחים יז:) המפריש נקבה לפסחו כו' ואמר' עלה בגמ' (סג.) ש"מ תלת וכי תימא משום דליכא פלוגתא דתנאי צחון ולר"י דלמר (לקמן דף מד.) ואשמועינן ר' יוחנן דצעלי חיים נדחין וימיה קשה מאלל חלצ והימר דדו דהיי' צדיים ויעד דהיי' נראה ונדחה ולמנה ליה לרבי יוחנן לאשמועינן וצריך לדקדק בכל הק' מיימיות דר' יוחנן הק' תלת דצעלי חיים נדחים וצבשי מקומות דפלגי דו ור' יוחנן בההיא דצברק שני שעירי ובההיא דלקמן פ' קדשי קדשים (דף נט.) גבי מוצב פסגס ו': **ושמוע' מינה יש דיהוי בדברים.** פי' בקוונט' דצבר שאין זו אלא קדושת דמים ב' ימא שאין דחוי מעיקרא (אין זו) אלא בקדושת הגוף ואי"כ דחוי מעיקרא דחוי ודמים הכל אחד דכל דחוי מעיקרא אין זו אלא קדושת דמים וי"ל דמשכחת לה בקבל דס כצלי שיש זו מייס דראשון ראשון דחוי וחזר ב' ונהפך למראה דס וצפ' התערוכות (לקמן דף עח.) אמר' דדס לתוך מייס ראשון ראשון כצל ולענין ב' כימי אינו כן דאין דחוי אלא מלות וה"ר חיים מפרש יש דחוי בדמים שדומה תמורה ב' שלא לקרב ואמר' כאן ב' דאין קדושה אלא לדמים לא אלימא להחמים התמורה לדחומה מקדושה לעשותה כיוצא בה וכפ' זה משמע דמתוך גירסת הספרים דכרימות דגרסי' התם (דף כח.) כך ש"מ צעלי חיים נדחין דקמני ואינה קריבה וש"מ קדושת דמים מדחה דקמני ותמורתה כיוצא בה וש"מ יש דחוי בדמים דקמני קדושה למלי' לדמים ודחוי מעיקרו לא קמני התם ומייה ור' א"ר גריס דחוי מעיקרו ולא גריס יש דחוי בדמים וכן יש דמה ספרים ולפי' קשה מההיא דלמלי' נקבה לפסחו דלא קלמר התם התמורה כיוצא בה ואמר' עלה יש דחוי בדמים וכן צפ' בתרא דכרימות (דף כח.) דקלמר ר' אבהו אמר ר' אושעיא מטמא מקדש עשיר שהפריש קן לכבשו והעני כו' דקלמר ש"מ תלת ולא שייכא תמורה [דאין תמורה בעופות] ורבינו ש"י פי' בתשובה כמו שפי' ב' וכזה דבר זה למדתי פירוש ממס' כרימות דגרסי' התם בלשון זה ש"מ קדושת דמים מדחה כלומר ש"מ אפי' ב' שלא קדשה מתחילה להקריב גופו אלא קדושת דמים כגון הקדיש חליה וחלייה שני חולין ו' והכי נמי פרשין ליה יש דחוי בדמים כגון נקבה לפסחו לא חויל גופא לפסח אלא לדמיה וכי אקדשה לדמים אקדשה ואיידי דדחוייה היא דלא חויל לאקריבו גופא לדבר שהוקדשה לה אמר' מדחה

בצעלי חיים נדחין צפ' שני שעירי (יומא דף מד.) ואשמועינן ר' יוחנן דצעלי חיים נדחין הא א"ר יוחנן חדא וימנא וי"ל דמפריש נקבה דחייא בידים ואפי' [רב] מודה התם דצעלי חיים נדחין וימיה קשה מאלל חלצ והימר דדו דהיי' צדיים ויעד דהיי' נראה ונדחה ולמנה ליה לרבי יוחנן לאשמועינן וצריך לדקדק בכל הק' מיימיות דר' יוחנן הק' תלת דצעלי חיים נדחים וצבשי מקומות דפלגי דו ור' יוחנן בההיא דצברק שני שעירי ובההיא דלקמן פ' קדשי קדשים (דף נט.) גבי מוצב פסגס ו': **ושמוע' מינה יש דיהוי בדברים.** פי' בקוונט' דצבר שאין זו אלא קדושת דמים ב' ימא שאין דחוי מעיקרא (אין זו) אלא בקדושת הגוף ואי"כ דחוי מעיקרא דחוי ודמים הכל אחד דכל דחוי מעיקרא אין זו אלא קדושת דמים וי"ל דמשכחת לה בקבל דס כצלי שיש זו מייס דראשון ראשון דחוי וחזר ב' ונהפך למראה דס וצפ' התערוכות (לקמן דף עח.) אמר' דדס לתוך מייס ראשון ראשון כצל ולענין ב' כימי אינו כן דאין דחוי אלא מלות וה"ר חיים מפרש יש דחוי בדמים שדומה תמורה ב' שלא לקרב ואמר' כאן ב' דאין קדושה אלא לדמים לא אלימא להחמים התמורה לדחומה מקדושה לעשותה כיוצא בה וכפ' זה משמע דמתוך גירסת הספרים דכרימות דגרסי' התם (דף כח.) כך ש"מ צעלי חיים נדחין דקמני ואינה קריבה וש"מ קדושת דמים מדחה דקמני ותמורתה כיוצא בה וש"מ יש דחוי בדמים דקמני קדושה למלי' לדמים ודחוי מעיקרו לא קמני התם ומייה ור' א"ר גריס דחוי מעיקרו ולא גריס יש דחוי בדמים וכן יש דמה ספרים ולפי' קשה מההיא דלמלי' נקבה לפסחו דלא קלמר התם התמורה כיוצא בה ואמר' עלה יש דחוי בדמים וכן צפ' בתרא דכרימות (דף כח.) דקלמר ר' אבהו אמר ר' אושעיא מטמא מקדש עשיר שהפריש קן לכבשו והעני כו' דקלמר ש"מ תלת ולא שייכא תמורה [דאין תמורה בעופות] ורבינו ש"י פי' בתשובה כמו שפי' ב' וכזה דבר זה למדתי פירוש ממס' כרימות דגרסי' התם בלשון זה ש"מ קדושת דמים מדחה כלומר ש"מ אפי' ב' שלא קדשה מתחילה להקריב גופו אלא קדושת דמים כגון הקדיש חליה וחלייה שני חולין ו' והכי נמי פרשין ליה יש דחוי בדמים כגון נקבה לפסחו לא חויל גופא לפסח אלא לדמיה וכי אקדשה לדמים אקדשה ואיידי דדחוייה היא דלא חויל לאקריבו גופא לדבר שהוקדשה לה אמר' מדחה

בצעלי חיים נדחין צפ' שני שעירי (יומא דף מד.) ואשמועינן ר' יוחנן דצעלי חיים נדחין הא א"ר יוחנן חדא וימנא וי"ל דמפריש נקבה דחייא בידים ואפי' [רב] מודה התם דצעלי חיים נדחין וימיה קשה מאלל חלצ והימר דדו דהיי' צדיים ויעד דהיי' נראה ונדחה ולמנה ליה לרבי יוחנן לאשמועינן וצריך לדקדק בכל הק' מיימיות דר' יוחנן הק' תלת דצעלי חיים נדחים וצבשי מקומות דפלגי דו ור' יוחנן בההיא דצברק שני שעירי ובההיא דלקמן פ' קדשי קדשים (דף נט.) גבי מוצב פסגס ו': **ושמוע' מינה יש דיהוי בדברים.** פי' בקוונט' דצבר שאין זו אלא קדושת דמים ב' ימא שאין דחוי מעיקרא (אין זו) אלא בקדושת הגוף ואי"כ דחוי מעיקרא דחוי ודמים הכל אחד דכל דחוי מעיקרא אין זו אלא קדושת דמים וי"ל דמשכחת לה בקבל דס כצלי שיש זו מייס דראשון ראשון דחוי וחזר ב' ונהפך למראה דס וצפ' התערוכות (לקמן דף עח.) אמר' דדס לתוך מייס ראשון ראשון כצל ולענין ב' כימי אינו כן דאין דחוי אלא מלות וה"ר חיים מפרש יש דחוי בדמים שדומה תמורה ב' שלא לקרב ואמר' כאן ב' דאין קדושה אלא לדמים לא אלימא להחמים התמורה לדחומה מקדושה לעשותה כיוצא בה וכפ' זה משמע דמתוך גירסת הספרים דכרימות דגרסי' התם (דף כח.) כך ש"מ צעלי חיים נדחין דקמני ואינה קריבה וש"מ קדושת דמים מדחה דקמני ותמורתה כיוצא בה וש"מ יש דחוי בדמים דקמני קדושה למלי' לדמים ודחוי מעיקרו לא קמני התם ומייה ור' א"ר גריס דחוי מעיקרו ולא גריס יש דחוי בדמים וכן יש דמה ספרים ולפי' קשה מההיא דלמלי' נקבה לפסחו דלא קלמר התם התמורה כיוצא בה ואמר' עלה יש דחוי בדמים וכן צפ' בתרא דכרימות (דף כח.) דקלמר ר' אבהו אמר ר' אושעיא מטמא מקדש עשיר שהפריש קן לכבשו והעני כו' דקלמר ש"מ תלת ולא שייכא תמורה [דאין תמורה בעופות] ורבינו ש"י פי' בתשובה כמו שפי' ב' וכזה דבר זה למדתי פירוש ממס' כרימות דגרסי' התם בלשון זה ש"מ קדושת דמים מדחה כלומר ש"מ אפי' ב' שלא קדשה מתחילה להקריב גופו אלא קדושת דמים כגון הקדיש חליה וחלייה שני חולין ו' והכי נמי פרשין ליה יש דחוי בדמים כגון נקבה לפסחו לא חויל גופא לפסח אלא לדמיה וכי אקדשה לדמים אקדשה ואיידי דדחוייה היא דלא חויל לאקריבו גופא לדבר שהוקדשה לה אמר' מדחה

בצעלי חיים נדחין צפ' שני שעירי (יומא דף מד.) ואשמועינן ר' יוחנן דצעלי חיים נדחין הא א"ר יוחנן חדא וימנא וי"ל דמפריש נקבה דחייא בידים ואפי' [רב] מודה התם דצעלי חיים נדחין וימיה קשה מאלל חלצ והימר דדו דהיי' צדיים ויעד דהיי' נראה ונדחה ולמנה ליה לרבי יוחנן לאשמועינן וצריך לדקדק בכל הק' מיימיות דר' יוחנן הק' תלת דצעלי חיים נדחים וצבשי מקומות דפלגי דו ור' יוחנן בההיא דצברק שני שעירי ובההיא דלקמן פ' קדשי קדשים (דף נט.) גבי מוצב פסגס ו': **ושמוע' מינה יש דיהוי בדברים.** פי' בקוונט' דצבר שאין זו אלא קדושת דמים ב' ימא שאין דחוי מעיקרא (אין זו) אלא בקדושת הגוף ואי"כ דחוי מעיקרא דחוי ודמים הכל אחד דכל דחוי מעיקרא אין זו אלא קדושת דמים וי"ל דמשכחת לה בקבל דס כצלי שיש זו מייס דראשון ראשון דחוי וחזר ב' ונהפך למראה דס וצפ' התערוכות (לקמן דף עח.) אמר' דדס לתוך מייס ראשון ראשון כצל ולענין ב' כימי אינו כן דאין דחוי אלא מלות וה"ר חיים מפרש יש דחוי בדמים שדומה תמורה ב' שלא לקרב ואמר' כאן ב' דאין קדושה אלא לדמים לא אלימא להחמים התמורה לדחומה מקדושה לעשותה כיוצא בה וכפ' זה משמע דמתוך גירסת הספרים דכרימות דגרסי' התם (דף כח.) כך ש"מ צעלי חיים נדחין דקמני ואינה קריבה וש"מ קדושת דמים מדחה דקמני ותמורתה כיוצא בה וש"מ יש דחוי בדמים דקמני קדושה למלי' לדמים ודחוי מעיקרו לא קמני התם ומייה ור' א"ר גריס דחוי מעיקרו ולא גריס יש דחוי בדמים וכן יש דמה ספרים ולפי' קשה מההיא דלמלי' נקבה לפסחו דלא קלמר התם התמורה כיוצא בה ואמר' עלה יש דחוי בדמים וכן צפ' בתרא דכרימות (דף כח.) דקלמר ר' אבהו אמר ר' אושעיא מטמא מקדש עשיר שהפריש קן לכבשו והעני כו' דקלמר ש"מ תלת ולא שייכא תמורה [דאין תמורה בעופות] ורבינו ש"י פי' בתשובה כמו שפי' ב' וכזה דבר זה למדתי פירוש ממס' כרימות דגרסי' התם בלשון זה ש"מ קדושת דמים מדחה כלומר ש"מ אפי' ב' שלא קדשה מתחילה להקריב גופו אלא קדושת דמים כגון הקדיש חליה וחלייה שני חולין ו' והכי נמי פרשין ליה יש דחוי בדמים כגון נקבה לפסחו לא חויל גופא לפסח אלא לדמיה וכי אקדשה לדמים אקדשה ואיידי דדחוייה היא דלא חויל לאקריבו גופא לדבר שהוקדשה לה אמר' מדחה

בצעלי חיים נדחין צפ' שני שעירי (יומא דף מד.) ואשמועינן ר' יוחנן דצעלי חיים נדחין הא א"ר יוחנן חדא וימנא וי"ל דמפריש נקבה דחייא בידים ואפי' [רב] מודה התם דצעלי חיים נדחין וימיה קשה מאלל חלצ והימר דדו דהיי' צדיים ויעד דהיי' נראה ונדחה ולמנה ליה לרבי יוחנן לאשמועינן וצריך לדקדק בכל הק' מיימיות דר' יוחנן הק' תלת דצעלי חיים נדחים וצבשי מקומות דפלגי דו ור' יוחנן בההיא דצברק שני שעירי ובההיא דלקמן פ' ק